

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS X. FEBRVARII,

M. CLAVDIO BREGET Doctore Medico, Moderatore.

863

An fetus in tuba vteri generari possit?

QUÆ ortum habere gigni que dicuntur, in ipso interitu æternitatem sui generis immortalitatemque reperiunt; adeo vt in generationum vicissitudine mundi natura continuata permaneat. Quare illa vite perpetuitatis flagrans desiderio, plantas & animantes non tantum ex semine, sed etiam sua sponte, nec quidem ex putrida materie; at ex suo fecundo sinu procreat. Hinc multiplices in stirpium genere ortus rationes; hinc animantium partus multiformes, hinc denique sexus diuersitas, quæ nulla corrupta est in plantis & imperfectis animalibus, quæ stirpium more stabilem fixamque vitam agunt: quæ enim progressionem mouentur, quoniam in mares & feminas distincta sunt, longè videlicet nobiliora. In mare & femina perfectæ generationis principia posita sunt, cum ille semen in alio proiciat, hæc in seipsum: Ac propterea in iis varia, quæ generationis inserviunt, partium finibus conspicitur. Sic feminis omnibus vterum, non vt animal procreationis appetens, sed vt vas ad prolem concipiendum idoneum natura dedit: Mares vero, etiam non omnes, pene & testibus instructi. Sic mulier vterum non geminum, vt cartilaginea: sed simplicem habuit, eumque *τὸς τοῖς ἀρσενίοις* positum, vt citius semen suo complexu exciperet, & fetus postea suam quasi maturitatem haberet, qualem in alia parte concipi potest & adolecere.

VTERVS in decliui coxarum antro inter fœtum & vrinæ conceptacula delitescens, ex duplici tunica circumtextus est, quarum primam ab ambiente peritoneo mutuatur, alteram sibi propriam obtinet, cui soli vis concipiendi à natura concessa est. Sic vulua infimæ ventris regioni tam firmissimis vinculis vniaturque affixa est, vt nulla ratione possit odorū suauitate aut nidore perita sursum aut deorsum fugere, adeo stat immobilis suis velut terra librata ponderibus. Huius è lateribus duo assurgunt cornua, quæ veterici tubas appellant, ex tunica communi duplicata confecta, ad fœtum suspendendum comparata: in quibus totidem vascula deprehenduntur, quæ semen à parentis testibus elaboratum excipiunt, in venereo congressu titillante libidine in sinum vteri iaculantur. Ex hoc muliebri femine siue tubarum receptaculis inluso, siue etiam gremio ipsius vteri excepto, ne subuentaneus quidem fetus generari potest, non quod illius partes quasi diuulsæ & disceptæ in vtroque parente lateant, sed quia conceptus necessario virilis seminis muliebrisque permissionem postulat. Nam vt vis procreandi in illo potissimum abdita est; ita summa in hoc reperitur ad illius nutritionem pabuli suauitas, necnon etiam membranis conformandis apta materies: hæc sanè femina in alia corporis parte miserè possunt & excipi, concipi non nisi in vtero queunt, qui tanquam vnicui conceptionis instrumentum partem habuit primariam & officii sui principem, membranam nepe internam ex densa carne compactam, tanta ingentia est virilis seminis cupiditas, vt in venereis amplexibus ipsam propè suis conuulsam sedibus, ad illud amplectendum obuiam procedere sentiant mulieres, quem etiam motum cucurbitularum attractioni similem esse referunt. Ita proleclatum semen tam arctè concipit vterus, vt nulla sit sinus interioris pars etiam remotissima, cui non intimè adhærescat, quas quidem omnes vteri proprietates tubis concedere, non est sapientis Medici.

IN vteri tuba non alius inest sinus, quàm vasis femini iaculando dicati meatus, quem paternum semen nullatenus subire solet, cum illud fundus vteri accuratè complectatur, adeo vt ad tubas deferri nullo modo possit. Nam singulari quodam artificio natura solers singulis, quæ humorum in corpore undantium eiciendi reliquias, vasis quasi valuas apposuit, vt excrementorum refluxum prohiberet: sic vrinis in vesicam illabentibus patet exitus, qui isdem ad vtreos remeantibus clausus est: sic hæc cæco intestino depulsas, superiora repetere non finit illic collocata valuula: sic femina in matribus è vasis iaculantibus in vterum emissum ad eadem remigrare nequit: ita in feminis virile semen a muliebri fundo vteri in tubarum sinus refluere occaecata vasorum oscula non patiuntur. Fœtus autem ex femine parentis, quamuis in ea masculinum infit & femineum, sine virilis cœcuru. etiam in acutissima matris cogitatione procreari non potest, cum in hoc solo vis conformationis princeps recondita sit. Quare si ex paterno semine in quo spiritus genitor latitat, in parastatis varicosis colicis, fetus nunquam compingitur, quæ ex materno, quod materie vices gerit, tubarum complexu coercito, conceptus adumbratio fieri poterit?

CONCEPTVM vtriusque parentis semen extimâ sui parte ab eximio ambientis loci calore coactâ, crustæ instar membranâ vndique obducitur, quæ ex fibris quamplurimis humore quodam rubro perfusus texta *τῶν* efficit, in quo fetus *τῶν* posita est, illa namque tunica smplo foramine quod fœtu patet ad vterum, peruia est, vt vasa, quæ vmbilicus complectitur, sanguinem ex vtero ad fœtum ortum & nutritionem distribuerent. Hinc innumeræ nascuntur venarum & arteriarum propagines, quarum extrema oscula vteri vasorum acetabulis annexa cotyledonas, quæ etiam in hominum genere animaduertuntur, non ex carne aut muco producant. Inter illas vasorum vmbilicalium sententias distributiones mollis quædam caro & spongiosa concreuit, placenta Latinis, non ignota veteribus. Omnis hic partium quæ spiritum cibumque fœui suppeditant apparatus, in tubarum sinus fieri nequit. Nam quâ ratione *τῶν* hic posset efformari vbi calor minimè viget? quomodo vasorum vmbilicalium radiculæ disseminari, & extremis vteri venis alligari, vbi nulla sunt venarum acetabula? quid denique ea in parte placenta constari poterit, ad quam sanguis nunquam appellit, sine cuius concursione fetus conformari non potest?

FŒTVS humani compages ex duplici partium genere fabricata est, quarum alie feminis generari naturamque referunt, alie verò è sanguine concreto ducunt originem: sic in ortus primordiis carne musculorum moles, cordisque & hepatis atque aliorum viscerum *τῶν* è matris sanguine coagmentata sunt, quem tum venæ spermaticæ ramus, qui fundo vteri inseritur, tum etiam venæ hypogastricæ in illius sinum emittunt, cuius ne guttula quidem tubas penetrat, quarum duæ semper vacui sanguine conspicuntur. Itaque non audeant amplius iuniores Anatomici in tubarum ergastulis iacentem fœtum perscrutari, priusquam in Iouis cerebro Minervam, in crure Dionysium inuenerint. Quemadmodum enim tantulum fici granū aut cæterarum frugum minutissima semina in lapides aut arenas proiecta, quamuis plantarum & arborum causas habeant, propter loci sterilitatem, omni alimentum tubulâ suauitate concipi non possunt, nec radices ramosque proferre: ita hominis semen etiam diuina vi formatrice ornatum, nisi in concipientem, comprehendentemque naturam incidit, na *τῶν* que materiam qua nutrirî possit & augeri, ex sese simile sui procreare non potest. Hinc vteri necessitas, ex quo fetus, non vt ex ouo pullus exoritur, illius quippe proprium munus est conceptio, quam aliter quam parti tribuere Medico nefas est. *Τὰς γὰρ ὑπὲρ τῆς σπέρματος ὁ τῶν ὑπερβολῶν δυνάμει ὁργανοὶ ἢ φύσις ἐκτρέφει.*

Ergo fetus in tuba vteri generari non potest?

Proponebat Lutetiæ QVINTINVS THEVENYM Catalaunæ. A. R. S. H. M. DC. XXXIX.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Michael Maris.
M. Claudius Breget, Præses.
M. Jacobus Cornutus.

M. Carolus Guillemeau, Regis Medicus Ordinarius.
M. Jacobus Iouin.
M. Petrus Saware.

M. Hermanus de Lannay.
M. Philippus Harduynus de saint Jacques.
M. Petrus Seguy, Prim. Regiæ Medicus & antiquior Schol. Magister.

310.